

คำวินิจฉัยของ นายอุรัส หวังอ้อมกลาง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๖/๒๕๖๕

วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง นายทะเบียนพระครการเมืองขอให้มีคำสั่งยุบพระครพิทักษ์ไทย

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายทะเบียนพระครการเมืองได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพระครพิทักษ์ไทยตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๓ พระครพิทักษ์ไทย จึงเป็นพระครการเมืองที่จัดตั้งขึ้นมากกว่าเก้าสิบวันนับจนถึงวันสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓๕ กำหนดให้หัวหน้าพระครการเมืองจัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพระครการเมืองในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมาให้ถูกต้องตามความเป็นจริง ตามวิธีการที่นายทะเบียนพระครการเมืองกำหนด และแจ้งให้นายทะเบียนพระครการเมืองทราบภายในเดือนมีนาคมของทุกปี เพื่อประกาศให้สาธารณชนทราบ ปรากฏว่า เมื่อพ้นกำหนดเวลา (ภายในเดือนมีนาคม ๒๕๔๔) ที่พระครการเมืองต้องจัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพระครการเมืองในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๓) พระครพิทักษ์ไทยไม่แจ้งให้นายทะเบียนพระครการเมืองทราบ นี้เหตุให้ยุบพระครการเมืองตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) นายทะเบียนพระครการเมือง จึงยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญขอให้มีคำสั่งยุบพระครพิทักษ์ไทย ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคสอง

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระครการเมืองที่จัดตั้งขึ้นเกินกว่าเก้าสิบวันนับจนถึงวันสิ้นปีปฏิทิน หัวหน้าพระครการเมืองต้องจัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพระครการเมืองในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมาให้ถูกต้องตามความเป็นจริง ตามวิธีการที่นายทะเบียนกำหนด และแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในเดือนมีนาคมของทุกปี เพื่อประกาศให้สาธารณชนทราบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓๕ กรณีพระครพิทักษ์ไทยนั้น นายทะเบียนพระครการเมืองได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพระคร ตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๓ นับจนถึงวันสิ้นปี ๒๕๔๓ เป็นเวลาเกินกว่าเก้าสิบวัน หัวหน้าพระครพิทักษ์ไทยจึงมีหน้าที่ต้องจัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพระครพิทักษ์ไทย ในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๓) และแจ้งให้นายทะเบียนพระครการเมืองทราบภายในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ แต่หัวหน้าพระครพิทักษ์ไทยไม่ได้ดำเนินการตามที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว

หน้า ๕๙

เล่ม ๑๖๕ ตอนที่ ๓๗ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ เมษายน ๒๕๔๕

กำหนด จึงมีเหตุให้ยุบพรรคพิทักษ์ไทย ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) และขอบที่ศาลรัฐธรรมนูญจะลั่งยุบพรรครักษาพิทักษ์ไทยได้ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น จึงมีคำสั่งให้ยุบพรรครักษาพิทักษ์ไทย

นายอุรุ หวังอ้อมกลาง

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ